

følge denne Tanke om en Deling paa Fyn videre, hvis der forelaa for mig, jeg vil sige et fælles Forslag i saa Henseende fra Byerne Middelfart, Fredericia, Faaborg og Assens. Jeg henstiller til Repræsentanterne for de forskellige Kredse, om de kunne blive enige derom, men jeg skulde rigtig nok meget tvivle om, at man ad den Vej opnaar Overensstemmelse. Der er paa Fyn for Øjeblikket Uenighed om Telefonvæsenet, og jeg er bange for, at der vilde blive stor Uenighed ogsaa paa Jærnbanevæsenets Omraade, hvis man nu arbejdede til Fordel for en enkelt By i Stedet for at lade det bero ved den Ordning, som er nu, og som i alt Fald ikke har vist sig at være ubrugelig eller paastrængende nødvendig at afløse.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har rettet en Anmodning til mig om at forhøje den Bevilling, som er foreslaaet for Svenderejser, fra 6,000 til 10,000 Kr. Det ærede Medlem har i saa Henseende anført, at det vilde være godt, hvis man stillede Arbejdsgiverne og Arbejderne lige, idet der jo er en Bevilling paa 10,000 Kr. til Arbejdsgivere til lignende Øjemed. Han har tillige gjort gældende, at det vilde være godt, hvis Arbejderne kunde komme til at rejse til Paris til Udstillingen næste Aar. Jeg vil i saa Henseende sige, at hvad det første Argument angaar, har det ikke saa meget Værd for mig; thi jeg vil ikke saa gerne have, at man skal veje Bevillinger, der angaa Arbejdsgiverne, og Bevillinger, der angaa Arbejderne, paa en og samme Vægtskaal. Det kan godt være, at det ikke kan passe ad Aare, og jeg tror ogsaa, at Arbejderne kunne være vel tjente med, at det ikke netop bliver det Beløb, der bevilges til den ene Side, der ogsaa bevilges til den anden. Hvad det angaar at søge Bevilling til, at Arbejdere kunne rejse til Paris, kan jeg sige, at dertil stiller jeg mig meget sympatetisk. Jeg finder, det vilde være fortræffeligt, om et Antal dygtige Arbejdere kunde faa Lejlighed til at besøge Pariserudstillingen ved Rejsestipendium fra Indenrigsministeriet, og jeg vil efter den Anledning, som det ærede Medlem altsaa dertil har givet mig — det er en Tanke, som er falden ham ind, men som i alt Fald endnu ikke var falden mig ind — stille Forslag derom til 2den Behandling af Finansloven. Om nu netop en Forhøjelse af 4000 Kr. skulde være tilstrækkelig, er jeg ikke sikker paa — det var ogsaa i den Anledning, at jeg gjorde den Bemærkning om Ligestilling mellem Arbejds-

givere og Arbejdere. Hvis det fandtes nødvendigt, at der blev foreslaaet en Forhøjelse af 5000 eller 6000 Kr. i denne Anledning, skulde det ikke være nogen Hindring, at Arbejdsgiverne kun fik i alt 10,000 Kr. — Hvad Bevillingen til Foredrag angaar, udtalte samme ærede Medlem en Tak til mig, fordi jeg havde taget Forslag derom paa denne Finanslov. Min Forgænger skulde i denne Henseende have været uvillig, men jeg maa sige, at mit Indtryk er, at min Forgænger har følt Vanskeligheden ved at bruge denne Bevilling, en Vanskelighed, jeg allerede har følt i den korte Tid, jeg har haft med disse Sager at gøre. Jeg vil derfor forbeholde mig en Aftale med det høje Finansudvalg angaaende Benyttelsen af denne Bevilling til Foredragsforeninger af næringsdrivende eller Arbejdere i Provinserne, for at jeg kan være sikker paa, at jeg ikke paadrager mig nogen berettiget Bebrejdelse for at have benyttet denne Bevilling paa anden Maade end den, man har tænkt sig, den Gang man vedtog den. — Saa kom det samme ærede Medlem med en Række Anker i Anledning af Forslagene til Bevillinger til Statens Bygninger og tillige med nogle Anker i Anledning af hele den Maade, hvorpaa Statens Bygningsvæsen ledes. Den første Anke gik ud paa, at der foreslaas en Bevilling paa 12,000 Kr. til Sorgenfri Slot. Herom siger det ærede Medlem, at det Ur, der forlanges, er der allerede, og at det gaar vist meget godt. Det er 2,000 af de 12,000 Kr., der vedrøre Uret. Jeg vil dertil sige, at dette „vist“ tyder dog paa, at det ærede Medlem selv har været i nogen Tvivl i saa Henseende. Det omtalte Ur, som er over 100 Aar gammelt, er af sagkyndige erklæret for absolut kassabelt; det maa trækkes op hver 24 Timer og gaar alligevel ikke, og det har stive Visere og viser derfor ikke Minutter. Det kan gerne være, at det ærede Medlem vilde være fornøjet med et saadant Ur, men jeg tror det ikke; i hvert Tilfælde er Uret saa slet som vel muligt, saa det ærede Medlem behøver ikke at være saa bange for at gaa til denne Bevilling. — Saa talte det ærede Medlem noget om nogle Stenpiller, som nu have staaet i mange, mange Aar og sikkert kunne staa et Par Hundrede Aar endnu. Der staar nogle Stenpiller — siger det ærede Medlem — som skulle fornys, „skønt de nu have staaet i mange Aar“. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes dette „skønt“ skal forstaas, thi naar Stenpiller ikke maa fornys, „skønt“ de have staaet i 100 Aar, skulde man tro, at de